

tillhör, att icke något hinder mot hans afresa förekommer. Den befälhafvare å ångbåt eller segelfartyg som befordrar en resande, hvilken icke är med dylikt bevis försedd, vare förfallen till böter från 10 till 1,000 R:dr, angifvarens ensak.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1869.

A. A. Andersson
från Östergötlands län.

N:o 177.

Af Herr A. A. Andersson från Östergötlands län: Om undersökning huruvida försäljning må kunna ske af regementenas nu egande trossbodas samt om försäljningssummornas redovisande till rotehållarne.

I utbyte mot den större tunga rotehållarne tillföreninge finge vidkännas, genom transporter från aflägsna orter, af tross- och utredningspersedlarne, åtogo sig rotehållarne vid de flesta regementen, att leverera virke och alla materialier till uppförande af en trossbod inom hvarje kompani.

Så länge regementena saknade förrådshus vid sina mötesplatser kunde dylika trossbodas vara behöfliga, men sedan förrådshus numera blifvit på allmän bekostnad uppförda, stå alla dessa andra trossbodas tomma. Åtminstone är förhållandet sådant i den ort jag tillhör. Regimentets hela tross och utredning förvaras vid regimentets mötesplats uti ändamålsenlig byggnad.

Af tidens åverkan äro dessa gamla onyttiga trossbodas numera förfallna, hvadan större reparationer derå förestå, som sannolikt komme att drabba rotehållarne med ändamålslösa kostnader, till föga nytta hvarken för det allmänna eller enskilda.

Med anledning häraf och då nödigt är att tillse, det jordbrukaren icke belastas med onödiga utgifter, deraf ingen den ringaste nytta följer, tager jag mig friheten vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville för sin del besluta hos Kongl. Maj:t anhålla det utrönas måtte, huruvida de på landet befintliga trossbodar kunde få försäljas och medlen för virket till rotehållarne redovisas. Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles

Stockholm den 26 Januari 1869.

A. A. Andersson
från Östergötlands län.

N:o 178.

Af Herr A. A. Andersson från Östergötlands län: Angående beviljande af ett förslagsanslag till exercis-ammunition, der medel till dylik ammunition hittills lemnats af de rustande.

Vid vissa regementen har det hittills varit vanligt att rusthållarne fått bekosta den exercis-ammunition som under regementsmötena förbrukas. Beloppet på hvarje nummer har varit emellan 9 öre, å 1 Rdr 26 öre. Man har visserligen icke sport någon särdeles missbelåtenhet med ifrågavarande utgift; men besväret med densammas uppbärande och redovisande är ofta förenadt med större kostnad och olägenhet än som motsvarar hela den redovisade summans värde.

Då Kronan i allmänhet bekostar exercis-ammunition vid de allra flesta regementen, så torde det få anses lämpligt att jemväl de afsutna regementena finge en lika förmån sig förunnad.

Med anledning häraf och då summan icke lärer blifva särdeles betydlig, vågar jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen ville bevilja ett förslagsanslag på 2,000 R:dr att användas till exercis-ammunition vid de regementen der samma ammunition hittills uttagits af de rustande.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Janunri 1869.

A. A. Andersson
från Östergötlands län.
